

РЕШЕНИЕ

№ 2274

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 21.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **1486** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. чл. 211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Д. К. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. Я. от САК, срещу Заповед № 6809з-380/17.01.2024 г., издадена от началника Зонално жандармерийско управление – С. /ЗЖУ-С./, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради противоречието ѝ с материалния закон и допуснати нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че обясненията, които е дал жалбоподателя не били кредитирани в нито един аспект от дисциплинарно наказващия орган /ДНО/. Сочи се, че жалбоподателят нанесъл само един удар в главата на нападналия го И. С. при започнало и незавършило нападение. В тази връзка се сочи, че поведението на жалбоподателя не само не било наказателноотговорно, но не било и правно укоримо, поради което не е следвало да бъде категоризирано като нарушение на правилата на Етичния кодекс за поведение на служители в МВР. На следващо място се сочи, че от ДНО е прието, че са налице три нарушения – по т.15, т.19 и т.21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в системата на МВР, но липсва яснота дали наложеното му дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца е наложено в хипотезата на чл. 197, ал.3, т.2 ЗМВР, след като не било обсъдено съответното наказание за всяко едно от визираните нарушения, каквото задължение се твърди, че имал ДНО. Иска се от съда да отмени оспорения акт и да присъди в полза на жалбоподателя направените по делото разноски.

В съдебно производство оспорващият се явява лично и се представлява от адв. Я., който моли за отмяна на оспорения акт. Поддържа, че заповедта е постановена в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. По отношение на материалната незаконосъобразност на акта сочи, че събраните писмени и гласни доказателства, снети от административнонаказващия орган, не сочат данни за нарушение по посочените в атакуваната заповед т.15, т.19 и т.21. На следващо място счита, че органът е трябвало да определи наказание за всяко твърдено нарушение и след това да определи едно общо, което той не е направил. Твърди, че в диспозитива на заповедта са посочени единствено нарушения на етичния кодекс и това пречи на жалбоподателя да разбере за какви нарушения му е наложено наказание. Представя подробни писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът – началникът на Зонално жандармерийско управление - С., лично, моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. По отношение на всеки един аспект описан в жалбата отбелязва, че компетентността му като наказващ орган е определена от Закона за МВР. Твърди, че по време на извършената проверка са спазени всички изисквания на Инструкцията за дисциплината и дисциплинарната практика и АПК. По отношение на възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя сочи, че извършените деяния, с които са нарушени разпоредбите на Етичния кодекс са по три точки, но тежестта и реда на наказанията се определят от Закона за МВР, от чл. 198 до чл. 203. Соци, че в случая деянията са изпълнили състава на чл. 200, за което се налага наказание „порицание“. Твърди, че при определяне на наказанието е взета предвид служебната ангажираност на жалбоподателя. Соци, че тежестта на наказанието по чл. 200 е от шест месеца до една година, с оглед на което му е наложено наказание за най-кратък срок. Счита, че служителят е следвало да избегне двете конфликтни ситуации. В тази връзка сочи, че видно от справката от извършената проверка, жалбоподателят е предизвикал самите спорове, не е докладвал по надлежния ред за същите, а сигналът до органите на МВР е подаден от потърпевшото лице на тел. 112. Соци, че е установено, че едва при пристигането на екип на РУ, жалбоподателят се представил за служител. На следващо място обръща внимание, че самият жалбоподател в жалбата признава, че е ударил лицето веднъж, което е недопустимо за един служител на МВР. Представя подробни писмени бележки.

Административен съд София-град, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че към датата на издаване на оспорената заповед, Д. К. В. е заемал длъжността „старши полицаи“ (водач на автомобил) в група „Външна охрана на Народното събрание, Президентството и Министерски съвет“ в сектор „Охрана на стратегически обекти“ на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ към МВР.

Видно от месечен график за определяне на полицейските органи от група „Охрана на други стратегически обекти“ за периода от 01.10.2023 г. до 31.10.2023 г. /л.48/, на датите 14.10.2023 г. и 15.10.2023 г., мл. инсп. Д. К. В., записан под №2, е ползвал междуменна почивка.

С телеграма рег. № 6809р-57611 от 15.10.2023 г. /л.45/ до ОДЦ на ГДЖСОБТ е постъпила информация, че на 15.10.2023 г. около 00:50 ч., ОДЧ на ЗЖУ-С. е

информирана от ОДМВР-С. за това, че около 21:47 ч. чрез тел.112 е получен сигнал за побой в землище яз. Д., при проверката на който били установени следните участници в инцидента: И. Г. С. на 76 г. от [населено място], подал сигнала, и Д. К. В., на 52 г., от [населено място], служител на ВОНСПрМС, сектор ОСО при ЗЖУ-С., както и лицето П. К. Т. на 75 г. (свидетел). В телеграмата е посочено, че при изясняване на фактическата обстановка от служителите РУ-П. било установено, че се касае за възникнал спор по време на риболов за място между лицето И. Г. С. и мл.инсп. Д. К. В., вследствие на което С. нанесъл удар по главата на В. с кеп за риболов, а В. извадил личното си оръжие „А.“ 9 мм и нанесъл удар с дружката на пистолета в областта на главата на С.. Посочено е, че от лицата са снети сведения, на място е пристигнал екип на Спешна помощ, като след преглед, лицата били освободени за домашно лечение, както и че по случая има образувана преписка с рег. № 347р-9193/15.10.2023 г. по описа на РУ-П..

По делото е представен Ежедневен информационен бюлетин за състоянието на оперативната обстановка и дейността на ЗЖУ-С. за времето от 05:00 ч. на 14.10.2023г. до 05:00 ч. на 15.10.2023 г. /л.46/, видно от който в т.5.1 е отразен инцидент със служителя Д. К. В. и е посочено, че по случая има образувана преписка с рег. № 347р-9193/15.10.2023 г. по описа на РУ-П..

Със заповед № 6809з-5245/15.10.2023 г. /л.15/, издадена от началника на ЗЖУ-С., е наредено извършване на проверка по постъпили с телеграма рег. № 6809р-57611 от 15.10.2023 г. и Ежедневен информационен бюлетин данни за извършено дисциплинарно нарушение от държавния служител Д. В.. Със заповедта е назначена проверяваща комисия и е определен срок за приключване на проверката до 14.12.2023 г. Видно от отбелязването върху заповедта, Д. В. е запознат със същата на 17.10.2023 г. в 11:00 ч., в уверение на което е изписал ръкописно трите си имена и е положил подпис.

С покана рег.№ 6809р-57738/16.10.2023 г. /л.54/, изготвена от председателя на проверяващата комисия, на осн. чл.205, ал.2 от ЗМВР и чл. 31, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/06.07.2021 г., Д. В. е поканен да се запознае със заповед № 6809з-5245/15.10.2023 г. /л.15/, издадена от началника на ЗЖУ-С.. С поканата е предоставена възможност на служителя да даде писмени обяснения в срок до 20.10.2023 г. Видно от отбелязването върху представения по делото препис, поканата е връчена на Д. В. на 16.10.2023 г. в 14:49 ч. срещу подпис.

В предоставения от комисията срок за писмени обяснения, с Искане, № УРИ6809-00-1459/19.10.2023 г. /л.42/, Д. В., чрез адв. Я., уведомява директора на ГД „ЖСОБТ“, ще даде обяснение, след като бъдат изяснени всички факти и обстоятелства. С искането е представен договор за правна защита и съдействие и пълномощно, с което В. упълномощава адв. Я.. Отказът на служителя да даде обяснения пред комисията е протоколиран с рег. №6809р-58462/19.10.2023 ф. /л.44/.

С писмо, рег. № 6809р-58118 от 17.10.2023 г. /л.58/, председателя на проверяващата комисия е изискал от началника на РУ – П. – 1. заверени копия на всички документи по преписка с рег. № 347р-9193/15.10.2023 г., 2. заверено копие на информационната карта на наряд АП 200, който се е отзовал на сигнала, 3. данните на служителите от състава на наряд АП 200, 4. данни, включително адрес и телефон, на лицата И. Г. С. на 76 г. от [населено място], подал сигнал по тел. 112 и П. К. Т. на 75 г. от [населено място], като свидетел на инцидента; 5. информация дали са изпращани материали по преписката до органите на Прокуратурата.

В отговор на цитираното писмо, началника на РУ П. е изпратил до началника на ЗЖУ-С. изисканите документи с писмо рег. № 347р-9357/20.10.2023 г. /л.60/.

В докладна записка, рег. 3 377р-9193/15.10.23 г. /л.62/, изготвена от мл. инсп. З. е посочено, че на 15.10.2023 г. за времето от 19:30 ч. до 07:00 ч. бил назначен в наред АП -200. Около 21:50 ч. получили сигнал за саморазправа между лица на устието на яз. Д.. На място установили лицата Д. К. В. – служител на жандармерията в [населено място] и И. Г. С. от [населено място]. Установено било, че през деня установените лица са се скарали за мястото за „хвърляне на въдица“ и се стигнало до спречкване. При спречкването, С. започнал да бута В. с кеп за риба, тъй като се уплашил, че от ножа на кръста на В..От разказите на участниците в инцидента било установено, около 21:00 ч. при И. Г. С., който бил „на маса“ с П. К. Т., С., без да очаква, бил ударен 3 пъти по главата от В. с дръжката на личното му оръжие „А.“. Отбелязано е, че е на място дошъл екип на Бърза помощ да прегледа лицата, тъй като цялата глава на С. била в кръв. От прегледа било установено, че С. има три охлузни рани на главата, но няма опасност за здравето и живота му. Посочено е, че С. е отказал лечение в здравно заведение срещу подпис. При прегледа на В. били установени охлузни рани на лявата буза, на главата, на врата и по ръцете. За В. също било установено, че няма опасност за живота и здравето. Посочено е, че от С., В. и свидетеля Т. са снети сведения, а на двамата участници в конфликта са съставени протоколи за предупреждение /л.64 и л.65/.

В снетото от П. К. Т. сведение на 14.10.2023 г. /л.66/ е посочено, че на същата дата /14.10.2023 г./ около 21:45 ч. „най-спокойно“ дошли съпруг и съпруга. Съпругът носел пистолет, с който нанесъл 3 удара по главата на „бай И.“. В сведението, Т. отбелязва, че поради претърпяна операция бил трудно подвижен, но като видял случилото се скочил и попитал нападателя какво прави, след което „разделил“ двамата участници в инцидента.

В снетото от И. Г. С. сведение от 14.10.2023 г. /л.67/ е посочено, че на същата дата С. бил за риба на караваната, която се намирала на яз. Д.. При него дошло непознато лице, което го попитало какво прави там. Непознатият искал да лови риба на неговото място и казал на С., че му пречи. Влезли в конфликт и се сбили. С. го избутал с кеп си, след което лицето си тръгнало. Около 19:00 ч., С. седнал до караваната с двама негови приятели да пият ракия. Докато пиели, непознатият мъж отишъл зад гърба на С.. Тогава С. усетил силен удар с нещо по главата. Опитал се да стане, но усетил още два удара, след което паднал. Главата му била обляна в кръв. След случилото се обадил на полицията.

В сведението, снето от Д. К. В. /л.68/ е посочено, че на 14.10.2023 г. бил на яз. Д. със семейството си. Около 15:30 ч. отишъл на другия бряг на язовира, където видял войнствен господин, който го ударил по лицето и му разбил скулата. Около 21:00 часа, напрежението ескалирало и В. ударил господина по главата с личното си оръжие, марка „А.“, 9 мм.

В снетото от Е. В. А. сведение /л.56/ е посочено, че на 13 срещу 14.10.2023 г. пристигнали на язовир Д. с Д., с когото живеели на семейни начала, и дъщеря им. Целта на пребиваването била почивка за уикенда. Твърди, че през деня на 14.10.2023 г. местните, вдигали много шум. Направило им впечатление, че един от тях, наричан „бай И.“ пеел на висок глас песни, хвалел се с улова и преминавал от единия на другия бряг, с което пречел на почиващите. Поведението на бай И. провокирало Д. да отиде на отсрещния бряг и да му направи забележка. Към 15:30 ч., Д. отплувал към

брега, на който ловил риба бай И.. От разстоянието, на което били двата бряга, А. не чула какво си говорят Д. и бай И., но видяла как вторият удря Д. с кеп, който счупил в него, а след това се пресегнал и взел предмет /който не могла да види добре/, с който продължил да му нанася удари. Според изложеното в сведението, Д. не отвърнал на бай И. и се върнал при нея и дъщеря им към 16:30 ч. Посочено е, че като се върнал, Д. бил с кръв по лицето, дясната му скула била разцепена на две-три места, а по двете му ръце имало подутини и синини. Около 20:00 ч., бай И. се преместил на техния бряг при своите приятели. След като А. и семейството ѝ приготвили вечерята и се нахранили, по нейно желание отишли с Д. при бай И., за да „изяснят спокойно ситуацията“. Видели, че компанията на бай И. се черпи и се забавлява. Когато ги видял, бай И. скочил върху Д. и започнал да го стиска за гушата. Двамата паднали на земята, а А. се опитала да ги разтърве. Тогава бай И. в опит да нападне и нея, залитнал назад и си ударил главата на ръба на масата и главата му се обляла в кръв. Започнал да се кара на приятелите си защо не го защитават и се обадил на тел.112. Според А., изложената от местните версия за случилото се била предварително договорена и не отговаряла на истината.

По искане на проверяващата комисия е изготвената Кадрова справка, рег. № 484р-19121/19.10.2023 г. /л.73/, от която е видно, че по време на службата в МВР от 01.07.1997 г. до момента, служителят Д. К. В. е бил награждаван 8 пъти и му е наложено едно дисциплинарно наказание „Мъмрене“ през 2001 г.

Изискан и представен в хода на дисциплинарната проверка е и протокол, рег. № Е-205/05.09.2014 г. /л.75/, видно от който на 25.08.2014 г. Д. К. В. е декларирал, че е запознат с Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР.

В хода на дисциплинарната проверка са снети сведения от мл. инсп. С. З. /л.76/, мл. инсп. Б. Г. /л.77/, П. К. Т. /л.79/ и И. Г. С. /л.80/. Във всяко едно от сведенията е посочено, че главата на И. С. е била наранена и „цялата в кръв“, както и че медицинският екип на Бърза помощ му е предложил да бъде хоспитализиран, което предложение не било прието от С..

От представения по делото фиш за спешна медицинска помощ, съставен на 14.10.2023 г. в 23:30 ч. /л.81/ е видно, че прегледаният И. Г. С. е бил с „две разкъсно-контузни рани с размер 2-3 см. на главата“. В анамнезата е посочено, че се касае за „нанесен побой по главата с твърд предмет от непознато лице. Кървящи рани по главата. Не е губил съзнание, контактен, няма гадене и повръщане.“ Работна диагноза „V.L. Contusio capitis“ – травма на главата. Видно е, че прегледаният е отказал транспортиране до медицинско заведение срещу подпис.

От представения по делото фиш за спешна медицинска помощ, съставен на 14.10.2023 г. в 23:30 ч. /л.102/ е видно, че прегледаният Д. К. В. е с установено охлузване в долната част на врата вляво, оток на дясна предмишница и палец.

От представеното съдебномедицинско удостоверение № 350.10/2023 г. /л.100/ е видно, че на Д. К. В. е посетил съдебномедицински кабинет на 15.10.2023 г. Установеното от съдебния лекар обективно състояние на освидетелствания е следното: В областта на дясната скула и външно от нея към преддушната област, има дълбоко охлузване с неправилна форма, преминаващо на места в рана, също с неправилна форма. Находката е с размери около 3.5/1 см., разположена с дългия размер хоризонтално и покрита с кръвениста коричка. Подлежащо и около находката, зоната е мораво синкаво кръвонаседнала и оточна, до размери от порядъка 6/3.5 см. Мястото е болезнено при докосване.

По дясната странична повърхност в основата на шията се виждат 4 еднотипни вертикално разположение, успоредни ивичести охлузвания, широки по 2-4 мм. И дълги от 1 см. до 2.5 см. Разположени на 1-1.5 см. едно от друго, покрити с тънки кръвенисти корички и съчетани по хода им с ограничени отоци и зачервявания. В предния край на лявата буза има минимално ивичесто дълбоко охлузване, 2/6 мм., покрито със засъхнала кръв. По лявата странична и предно странична повърхности в основата на шията има описващо разположено неравно ивичесто охлузване с по-дълбоки и по-повърхностни елементи, широко 1-3 мм., и дълго от порядъка на 10 см., с дребни прекъсвания по хода му, покрито с тънки кръвенисти корички и съчетано с локален оток и зачервяване. Дорзално в горната трета на дясната предмишница, има оток и моравно дифузно петнисто кръвонасядане, около 6/6 см. Дорзално и радиално в областта на дясната китка, има друг оток, съчетан с пъстровато мораво червеникаво кръвонасядане, около 5/5 см. Отново дорзално в средата на лявата предмишница има друга подобна зона, 5/5 см., съчетаваща оток и кръвонасядане. Дорзално върху първия лъч на лявата ръка, има добре изразен оток и мораво дифузно петнисто кръвонасядане, заемащо площ около 6/6 см. Кръвонаседналите и оточни участъци са силно болезнени при докосване. В заключение, съдебният лекар счита, че при прегледа на Д. В. се установяват травматични увреждания, получени в резултат от действието на твърди тъпи предмети с разнообразни, относително ограничени контактуващи повърхности, каквито може да има тилната част на тесла или други нейни детайли, рибарски кеп, човешки пръсти и нокти, както и други предмети.

По делото е представена докладна записка, рег. № 347р-9349/20.10.2023 г. /л.106/, относно извършена проверка по преписка № 347р-9193/2023 г. В същата е посочено, че след извършена проверка било установено, че преписката е била образувана по повод докладна записка на мл. инсп. З. за това, че на 14.10.2023 г. е получен сигнал за саморазправа между лица на устието на яз. Д.. Установено е, че през деня на 14.10.2023 г. възникнал скандал между С. и В. за мястото за хвърляне на въдици. В. напуснал мястото, където С. и Т. хвърляли въдици, но към 21:00 часа се върнал при тях и ударил по главата С. с личното си оръжие, марка „А.“. С. отвърнал на ударите на В. като му нанесъл няколко удара по лицето, след което извикали екип на ФСМП и били прегледани от екип на Спешна помощ. С докладната записка е направено предложение преписката да бъде изпратена на Районна прокуратура –Е. П. по компетентност.

Видно от Постановление, вх. № 1493/14.11.2023 г. /л.93/, зам. районен прокурор при Районна прокуратура – Е. П. е постановил отказ от образуване на досъдебно производство по случая, след като е приел, че се касае за леки телесни повреди – престъпления от частен характер, за които наказателното преследване се възбужда по тъжба на пострадалите лица, подадена до съда, съгласно чл.161, ал.1 НК.

До жалбоподателя е изпратена покана, рег. № 6809р-71075/12.12.2023 г. за запознаване със справката и материалите по проверката и даване на допълнителни обяснения и/или възражения на 15.12.2023 г. в 09:00 ч. /л.113/. От назначената със заповед № 6809з-5245/15.10.2023 г. комисия е изготвена

обобщена справка, рег. № 6809р-70977 на 12.12.2023 г. относно проверка по реда на чл.205, ал.2 от ЗМВР /л.19/. В същата са обсъдени подробно всички събрани в хода на проверката доказателства – снети сведения, медицинска документация, докладни записки на пристигналия на мястото на инцидента полицейски автопатрул, Постановлението за отказ на РП - Е. П.. Направена е съпоставка между снетите сведения на участниците и свидетелите на конфликта и е направено заключение, че изнесените факти в сведението на Е. А. не кореспондират с изложеното в докладната записка на автопатрул АП 200. Комисията е констатирала, че отразеното в докладна записка с рег. № 6809р-57612/15.10.2023 г. от младши инспектор Д. К. В. не кореспондира с отразеното от двамата полицаи от АП 200 в докладна записка № 377р-9193/15.10.2023 г. по описа на РУ -П., снетите писмени сведения на 14.10.2023 г. и съдържанието на приложените два броя протоколи от проведени телефонни разговори с лицата И. С. и свидетеля П. Т.. Със справката, проверяващата комисия е направила мотивирано предложение за вземане на решение от дисциплинарно наказващия орган, като се сочи, че с действията си служителят е нарушил цитираните правила от Етичния кодекс, не е уронил престижа на службата, но от деянието му са настъпили вредни последици. Соочи се, че мл.инсп. В. не е съобразил действията си с разпоредбите на **Етичния кодекс за поведение на държавни служители в МВР**, а именно: **т.15** – „Държавният служител съобразява законността на действията си, които възнамерява да предприеме“ – влязъл в два конфликта без повод с лицето И. С., без да има конкретна причина, след приключване на конфликтите не е сигнализирал на телефон 112, не е докладвал на прекия си ръководител и в ОДЧ на ЗЖУ – С.; **т.19** – „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ – след пристигане на АП 200 е станало достояние, че В. е служител на МВР; **т.21** – „Държавният служител се отнася с уважение към всички представители на обществото“ – Служителят е следвало да не участва в конфликт и да не се саморазправя, а да сигнализира телефон 112. След приключване на конфликта, В. отново не се е обадил н а телефон 112, не е сигнализирал и прекия си ръководител. На следващо място се сочи, че служителят е следвало да се съобрази с възрастта на И. С., а именно – много по-възрастен от него, както и да съобрази, че за същия е можело да настъпят много по-неблагоприятни последици за живота и здравето. Въз основа на горните установявания и изводи, проверяващата комисия е предложила на ДНО да наложи на Д. К. В. – старши полицаи /водач на автомобил/ в група „Външна охрана на Народното събрание, Президентството и Министерски съвет“ в сектор „Охрана на стратегически обекти“ на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ – МВР - дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца, съгласно чл.200, ал.1, т.12 от ЗМВР „нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР“ за извършване на следното дисциплинарно нарушение: На 14.10.2023 г. около 21.30 часа, на яз. Д. е възникнал конфликт между мл. инсп. Д. В. и лицето И. С.. При възникналия конфликт мл. инсп. Д. В. е нанесъл удар в гръб, отзад по главата на И. С., с дръжката на законно притежаваното от него лично огнестрелно

оръжие „А.“, 9 мм. Младши инспектор В. не е предприел действия по преустановяване на конфликта, не се е обадил по надлежния ред на телефон 112 и не е докладвал своевременно на прекия си ръководител и в ОДЧ на ЗЖУ-С.. Посочено е, че деянието на инсп. Д. В. представлява дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 от ЗМВР „Неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР“. Видно от приложения по делото заверен препис на справка, жалбоподателят се е запознал със същата, както и с всички събрани материали по преписката на 15.12.2023 г. Същият е декларирал ръкописно, че ще даде допълнителни обяснения в срок от 24 часа пред ДНО.

В обяснение, рег. № 6809р-71923/18.12.20203 г. до ДНО /л.37/, Д. В. сочи, че няма нормативно установено задължение за подаване на сигнал до телефон 112 и решението дали да подаде такъв сигнал е лично. На следващо място сочи, че нанесеният удар по главата на И. С. бил нанесен в условията на неизбежна отбрана по смисъла на чл.12 от НК, след като лицето го стиснало за врата. Отбелязва, че по време на процесния случай не е бил в служебно качество, не счита че е предприел непристойни действия и не е осъществил противоправно поведение спрямо когото и да било. Подчертава, че той е бил нападнатия и като такъв е осъществил правото си на защита със средство, което е еднакво по интензитет с осъщественото към него нападение.

С оспорената в настоящото производство заповед № 6809з-380/17.01.2024 г., издадена от началника на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ – МВР, на основание на основание чл.194, ал.2, т.4 (т.15, т.19 и т.21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР/ и чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца на Д. К. В. – старши полицаи /водач на автомобил/ в група „Външна охрана на Народното събрание, Президентството и Министерски съвет“ в сектор „Охрана на стратегически обекти“ на Зонално жандармерийско управление – С. към дирекция „Жандармерия“ при Главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“ – МВР. В акта нарушението е описано по начин, идентичен със справка, рег. № 6809р-70977 на 12.12.2023 г., като е описана хронологията на събитията от 14.10.2023 г. Въз основа на материалите от дисциплинарната преписка ДНО е заключил, че се потвърждава по безспорен начин наличието на физическа саморазправа между двете страни в инцидента. По безспорен начин било доказано, че служителят с поведението си е съпричастен и не е предотвратил конфликта, както и не е предприел законосъобразни действия за преустановяването му, нито е информирал прекия си началник за случилото се. Това поведение е квалифицирано като нарушение на т.15, т.19 и т.21 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, респ. дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.4 и чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР, за което е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца. Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 22.01.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна

страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган по чл.204, т.4 ЗМВР – служител на ръководна длъжност. Мотивите на акта следва да се считат допълнени с тези в Справка, рег. № 6809р-70977 на 12.12.2023 г., изготвена от проверяващата комисия, назначена със Заповед № 6809з-5245/15.10.2023 г. на началника на ЗЖУ -С. в ГД ЖСОБТ – МВР, предвид направеното в заповедта позоваване на нея и задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС.

С това съдът приема, че актът е мотивиран от правна и фактическа страна по смисъла на чл.210, ал.1 ЗМВР с коректно посочване на всички изискуеми от нормата реквизити. Не се потвърждават твърденията на жалбоподателя за неустановяване на действителната фактическа обстановка на инцидента от 14.10.2023 г. Напротив, от фактическа страна случаят е описан в детайли, ясно, конкретно и безпротиворечиво, като е формиран извод, че служителят е провокирал спор с непознато лице, който прераснал в сбиване. Правото на защита на служителя е охранено чрез запознаването му, както със заповедта за образуване на дисциплинарното производство, така и със заключителния документ на разследващия орган.

Изпълнена е процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, която вменява императивно задължение на ДНО да изслуша служителя преди налагане на дисциплинарно наказание. Служителят е предоставил писмено обяснение, рег. № 6809р-71923/18.12.20203 г., прието по реда на чл.27, ал.3 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, вр. пар.4 от ПЗР на Инструкцията. За ДНО не съществува задължение за подробно разясняване в оспорената заповед защо не прима дадените от служителя обяснения. Указание в тази насока е самото налагане на дисциплинарно наказание.

На служителя е наложено дисциплинарно наказание за неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 и чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР - неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. По аргумент от цитираните разпоредби нарушаването на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР е самостоятелно основание за ангажиране на тяхната дисциплинарна отговорност. В заповедта са цитирани нормите на т.15, т.19 и т.21 от Етичния кодекс, които задължават служителя да съобразява законността на действията си, да пази доброто име на институцията, която представлява и да се отнася с уважение към всички представители на обществото. Изложени са мотиви, че служителят е влязъл в два конфликта без повод с лицето И. С., след приключване на които не е сигнализирил на телефон 112. Действително, служителят няма нормативно разписано задължение да сигнализира телефон 112, но е бил длъжен да не провокира конфликт или в случай на възникнал конфликт без негова вина да направи всичко възможно, за да го предотврати преди да са настъпили вредни последици за представителите на обществото. В тази връзка, съдът споделя извода на ДНО, че в ситуация на конфликт,

поставящ в риск за живота и здравето на участниците, служителят е следвало да потърси необходимата помощ от органите на реда, за да го избегне и преустанови. В тази връзка, съдът приема, че описаното в заповедта поведение на служителя отговаря на изискването по чл.210, ал.1 ЗМВР за посочване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението и нарушените разпоредби. Инцидентът от 14.10.2023 г. е подробно описан в Справка, рег. № 6809р-70977 на 12.12.2023 г., изготвена от проверяващата комисия, респ. в направеното позоваване на справката в оспорената заповед, с нея жалбоподателят е наказан за това, че е предизвикал конфликт, вследствие на което е възникнала саморазправа, която е могла да бъде избегната или навреме преустановена от Д. В.. Съвкупната преценка на събраните по делото доказателства потвърждава констатациите на дисциплинарно-наказващия орган.

Независимо от възникналите между страните в конфликта пререкания по повод мястото, на което всеки един от тях ще ползва за риболов, така и съобразно цитираните в заповедта етични правила за поведение, нито един от тях не може и не е трябвало да пристъпва към саморазправа. Вярно е, че от събраните доказателства се установява недопустимо агресивно поведение и на другия участник в инцидента, но *до него не би се стигнало, ако служителят не беше отишъл с цел саморазправа /около 21:30 ч./ при И. С. след потушаване на първоначалния спор.* Именно в това се състои повдигнатото му дисциплинарно обвинение, за което съдът приема, че е доказано и наложено при спазване на материалния закон.

Изискванията за спазване на определено поведение от държавните служители в МВР в работно и извънработно време са завишени именно с оглед основната функция на държавна служба в МВР - за защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и защита на населението (чл.2, ал.1 ЗМВР). Логично, след като трябва да защитават обществото като цяло и всеки отделен гражданин в него, нормата на т.21 от Етичния кодекс вменява задължение на държавния служител в МВР да се отнася с уважение към всички представители на обществото, а в случай на възникнал конфликт да предприеме законосъобразни действия, за да запази доброто име на институцията, която представлява /т.15 и т.19/. Ето защо, независимо от отправените към него обидни и провокативни реплики, служителят не е следвало да се поддава на тази провокация и да влиза в конфликт. Неотнoсим е фактът, че В. е потърпевш в последвалата физическа саморазправа, след като самия той не е предприел законосъобразни действия за разграничаване от конфликта. След като не е спазил дължимото поведение на държавен служител на МВР на 14.10.2023 г., В. следва да понесе лична отговорност за поведението си, което изцяло е предизвикало последващите събития след приключване на спора относно мястото, на което той и С. ще ползват за риболов. Т.е. да приеме, че последвалата физическа саморазправа, в която е потърпевш, е пряк и непосредствен резултат от личното му поведение, след като е иницирал нападение на С. с личното си оръжие. Изцяло ирелевантно е дали другите участници в конфликта са лъжесвидетелствали пред разследващи органи, каквато защитна теза се поддържа от него и жената, с която живее на

семејни начала. Както се посочи, дисциплинарната отговорност на служителя е ангажирана за конкретна част от поведението му на 14.10.2023 г., поради което за дисциплинарно-наказващия орган не съществува задължение да вземе под внимание всички аспекти от поведението на участниците в конфликта, освен при определяне на срока на наказанието.

Противно на твърденията на жалбоподателя при налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ по чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР не се поставя изискване поведението на служителя да е станало достояние на обществото. Подобно изискване, чрез допълнението „уронващи престижа на службата“ съществува при налагане на най-тежкото наказание по чл.203, ал.1, т.13 ЗМВР. Съставомерно за нарушението по чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР е установеното и доказано нарушение на правила на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР.

Спазването на етичните правила за поведение допринася за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР (т.8 от Етичния кодекс). Декларираната в т.12, б.“д“ цел е да се повиши общественото доверие към държавните служители на МВР. Разпоредбата на т.20 от Етичния кодекс съдържа общо задължение за държавния служител да насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си. Вменените за нарушени норма на т.15, т.19 и т.21 от Етичния кодекс разпростира задължението за тяхното спазване, както в работно, така и в извънработно време, вкл. по отношение на гражданското общество и другите граждани.

По вече изложените съображения, на 14.10.2023 г. по повод на възникнал конфликт с друго лице, жалбоподателят не е имал поведение, насочено към спазване на закона, а напротив – провокирал е саморазправа. С това не само не е спазил закона, а напротив – недопустимо е провокирал и насърчил противоправно поведение. Като е достигнал до идентични правни изводи при налагане на процесното дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца ответникът е приложил правилно материалния закон.

Не е допуснато и нарушение на чл.206, ал.2 ЗМВР, според който при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Оспорената заповед съдържа изрични мотиви, относими към индивидуализиране на наказанието (стр.7 от същата), които са указание за спазване на чл.206, ал.2 ЗМВР. Наказанието е наложено в минимален размер от 6 месеца при съобразяване на цялостното поведение на служителя и спецификите на конкретния инцидент.

В хода на дисциплинарното разследване са издирени и проверени всички източници на относима информация, същите са анализирани изключително задълбочено, подробно и безпристрастно от проверяващата комисия и са приети от ДНО по реда на чл.27, ал.4, вр. ал.3 от Инструкция № 81213-877 от 6 юли 2021 г. Като е достигнал въз основа на тях до извод за осъществяване на състава на дисциплинарното нарушение по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР ответникът не е допуснал неправилно приложение на закона.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо

отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК ответникът има право на разноси, но същият не е заявил искане за присъждането им.

Воден от горното Административен съд София-град, I-во отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Д. К. В., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 6809з-380/17.01.2024 г., издадена от началника Зонално жандармерийско управление – С. /ЗЖУ-С./, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: